

De bænkedes ved aftensbordet

Peder Severin
Torsten Borbye Nielsen

Piano

De bæn-ke-des ved af-tens-bor-det, vor Her-re Kri-sti ven-ne-lag, be-red-te

5 Pno.

på at hø-re or-det, som hør-te til en sab-bats-dag, og

9 Pno.

fe-ste ef-ter fol-kets skik. Men Kri-stus tav, med sæn-ket blik.

1. De bænkedes ved aftensbordet,
vor Herre Kristi vennelag,
beredte på at høre ordet,
som hørte til en sabbatsdag,
og feste efter folkets skik.
Men Kristus tav, med sænket blik.

2. Da rejste han sig fra sit sæde
og lagde kjortlen uden hast.
Ved døren hang et linned klæde,
det bandt han om sig, tæt og fast.
Et skåret vandfad tog han hen
og faldt på knæ for sine mænd.

3. Nu blev de trætte fødder vædet,
så smuds og støv blev gennemblødt,
og gnedet af med linnedklædet
- de følte sig som atter født!
Han lod dem i det lave rum
erfare evangelium.

4. Han gav sig hen, alverdens Herre.
Vor frelser gav sig os i vold.
Omsonst vil vi ham vejen spærre
som Peter, med vort forbehold.
Thi stærkere end nogen ved
er Jesus Kristi kærlighed.

5. Hans kongegerning var at tjene
og gøre os som født påny.
På korset døde han alene.
Hans grav blev sprængt i påskegry.
Vor fremtid, mørk af skyld og skam,
blev evighedens lys hos ham.

13 F A/C# Dm A Dm

Pno. bæn-ke-des ved af-tens bor - det, vor Her-re Kri-sti ven-ne - lag, be-red-te

18 Bb F/A Dm7 G7 C(sus4) C

Pno. på at hø - re or - det, som hør - te til en sab-bats - dag, og

22 Bb C Dm C/E Am Dm Gm F/C Gm/CC7 F

Pno. fe - ste ef - ter fol-kets skik. Men Kri-stus tav, med sæn - ket blik.